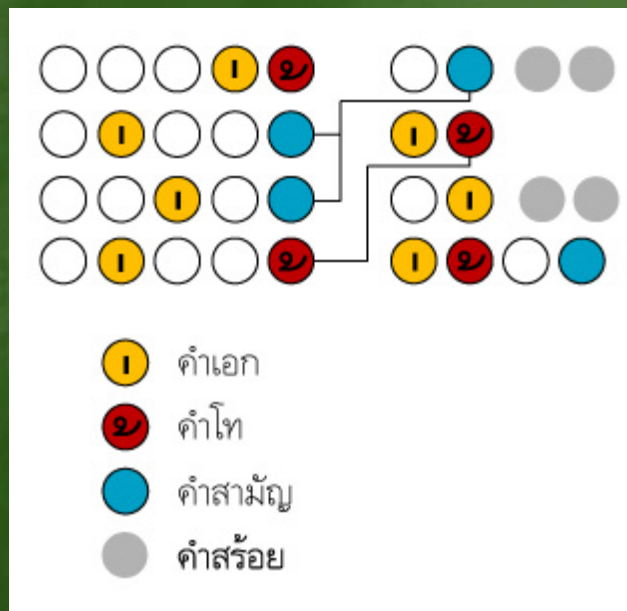

เสียงลือเสียงเล่าอ้าง อันใด พี่เอย
 เสียงย่อมยอศใคร ทว่าหล้า
 สองเขือพี่หลับไหล ลืมตื่น ฤาพี่
 สองพี่คิดเองอา อย่าได้ถามเพื่อ

คำเอก

คำที่ใช้รูปวรรณยุกต์เอก

คำโท

คำที่ใช้รูปวรรณยุกต์โท

คำเอกโทษ

คำที่ปกติใช้รูปวรรณยุกต์อื่น
แต่เปลี่ยนให้เป็นรูปวรรณยุกต์เอก

ห้าม -> ฮ้าม

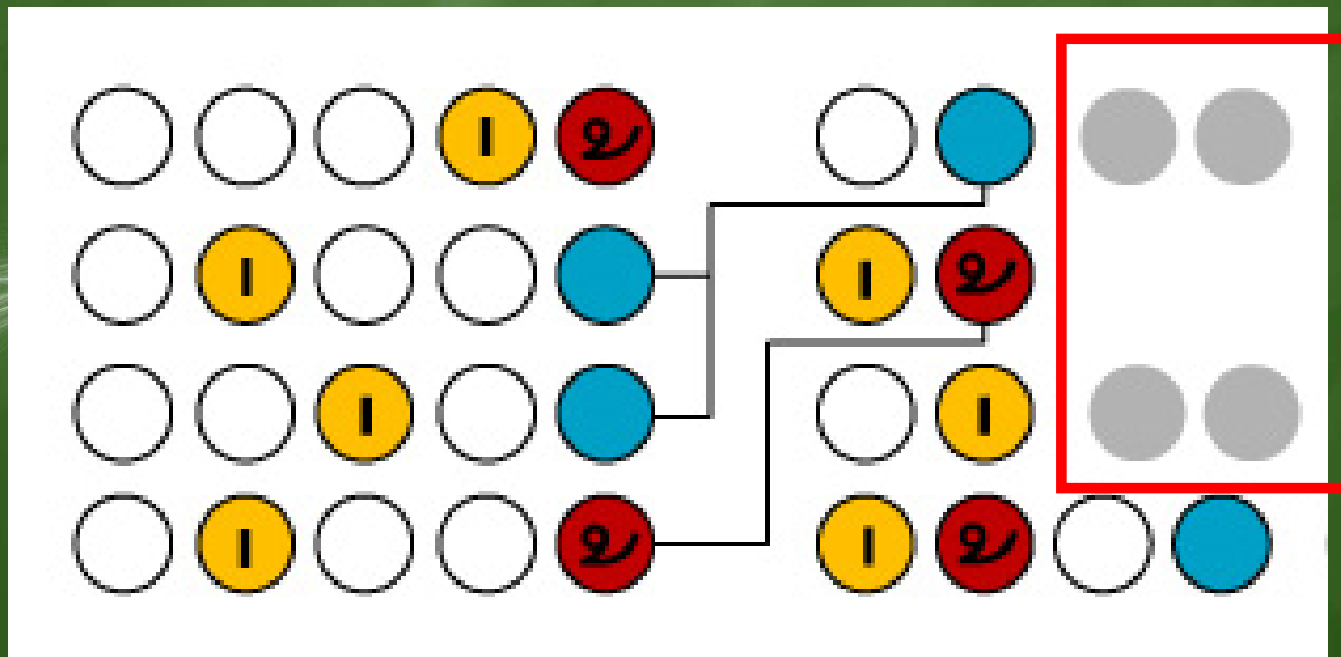
คำโทโทษ

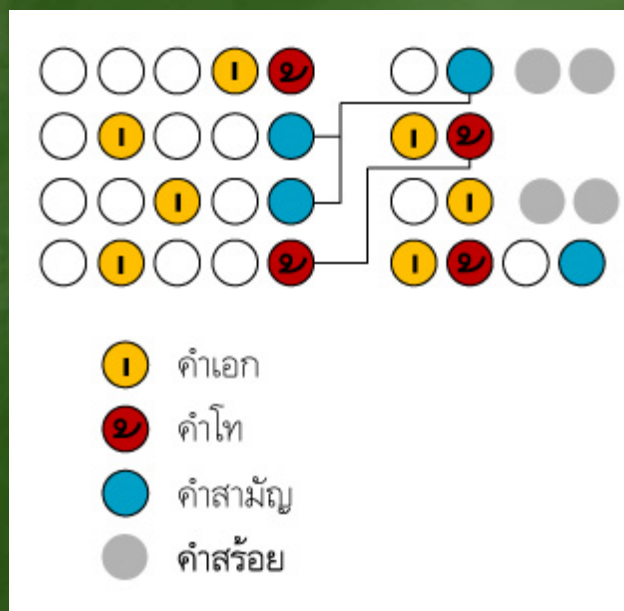
คำที่ปกติใช้รูปวรรณยุกต์อื่น
แต่เปลี่ยนให้เป็นรูปวรรณยุกต์โท

ช่วย -> จั่วย

คำสร้อย

คำที่ใช้ต่อท้ายโคลงสี่สุภาพ ในบาทที่ 1 และบาทที่ 3

หากสยามยังอยู่
 เราก็เหมือนอยู่

หากสยามพินาศลง

เราก็เหมือนมอดม้วย

ยืนยง

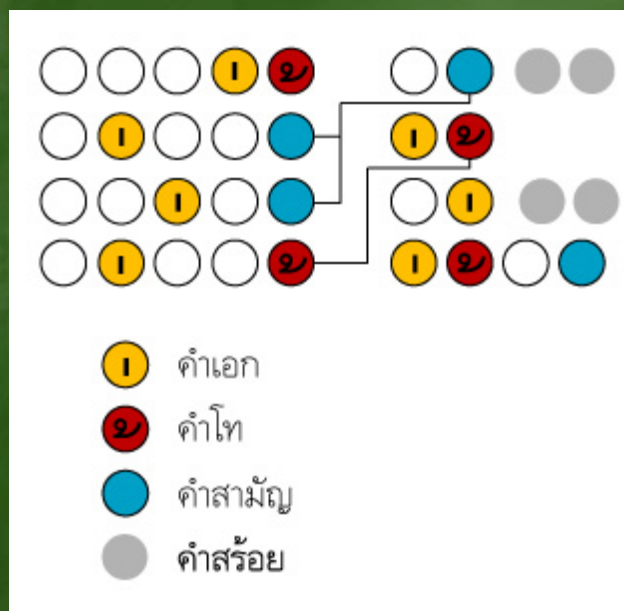
ชีพด้วย

ไทยอยู่ ได้ฤา

หมดสิ้นสกุลไทยฯ

สามารถใช้คำตายแทนตำแหน่งคำเอกได้ทุกกรณี

หากสยามยังอยู่
 เราก็เหมือนอยู่คง

หากสยามพินาศลง

เราก็เหมือนมอดม้วย

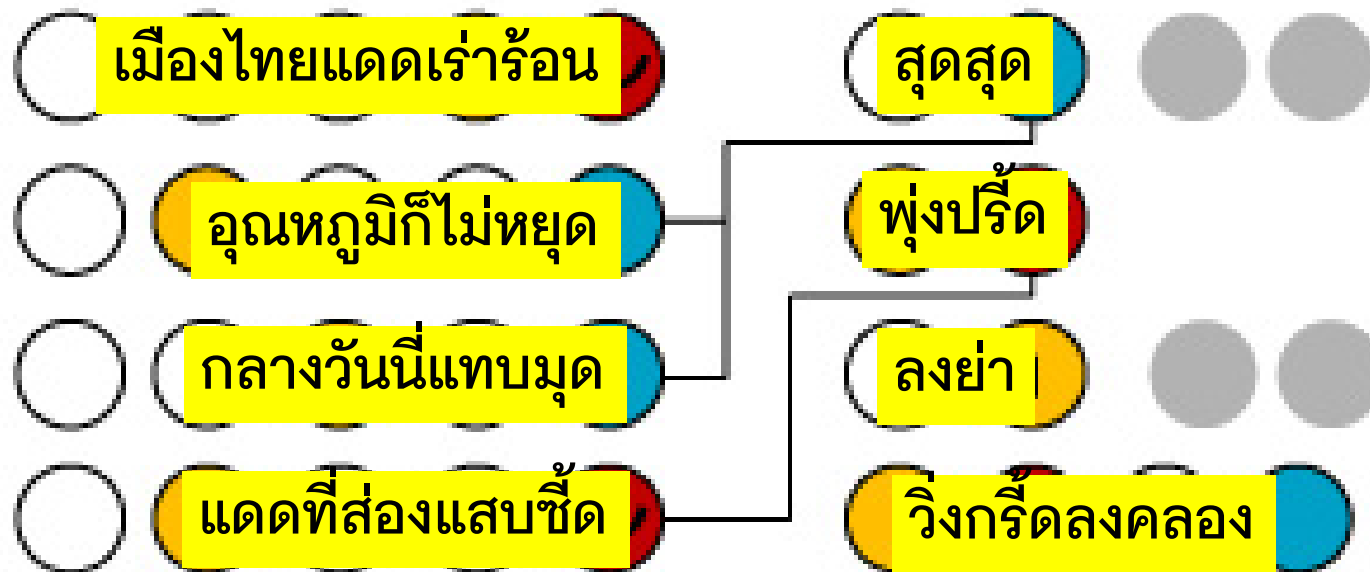
ยืนยง

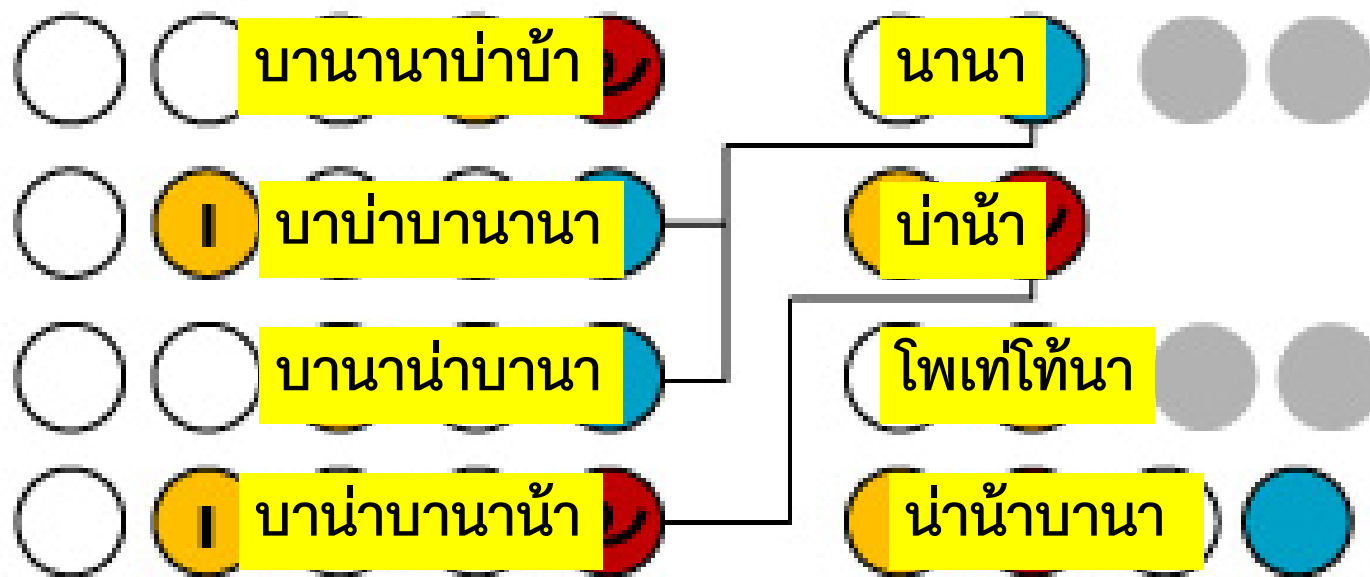
ชีพด้วย

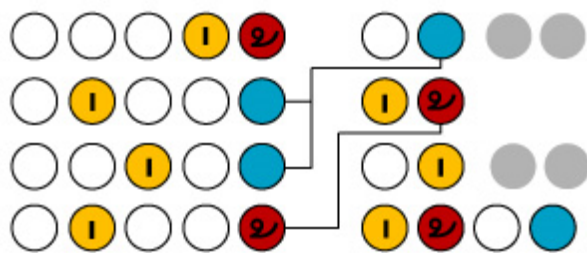
ไทยอยู่ ได้ฤา

หมดสิ้นสกุลไทยฯ

3
จักชอว์
โคลงสี่สุภาพ

- คำเอก
- คำโท
- คำสามัญ
- คำสร้อย

ธรรมชาติก่อสร้าง
คนคิดอยากจะเอา
ภัยพิบัติมิเบา
ถึงแก่เวลาใกล้

ไม่เอา ขุนเขา
แต่ได้
แรงมาก วายวอด
ขาดใช้กรรมสนอง